

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/9082.**

Benyújtás dátuma: **2020-02-10 09:17**

Parlex azonosító: **U9Z1PEUC0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Az iskolai erőszakról. Avagy hol vannak a pedagógiai segítők? "**

Tanárbántalmazás: Budapest, Csepel, Nagykáta, Mezőtúr... és ami még nem kerül a felszínre, de hallunk, tudunk róla. A látencia itt is hatalmas. Egyre erősödnek ezek az agresszív iskolai megnyilvánulások.

A problémát önmagában egy „bekamerázási” módszerrel nem lehet kezelni, nem mellesleg a jogi aggályok is megemlítendőek. Az a diák, amelyik ilyen cselekedetre vetemedik, azt a kamera sem fogja visszatartani, mert képtelen lesz az indulatait kezelni, ha „felmegy a pumpa”.

Alapvető megoldás lenne a megfelelő oktatási-szociális rendszerek hatékony működéséhez szükséges feltételek biztosítása. Ennek egyik eleme lenne a pszichológiai státusz-szolgáltatás, amely jelenlegi állapotában rengeteg kívánnivalót hagy maga után.

Nagy szükség lenne az iskolai mediációra is, de ez nálunk még sajnos nem működik, pedig bizonyítottan hatékony módszer. Sajnos a szociális segítők sem képzetek erre.

Az IBT (Ifjúsági Bűnmegelőzési Tanács) 2013 óta szabályozza a kapcsolódó ellátandó szolgáltatást, mely 2018-tól kötelező. A középiskolákban jelenleg ezt a feladatkört a Bűnmegelőzési Tanács látja el, pályázat keretében tartanak előadásokat, beszélgetéseket, melyek tanévente/évente egy napra tehetőek. Mindez viszont nagyon kevés!

Ugyan az iskolai szociális segítők munkája 2018-tól kötelező, de tudjuk, hogy vajmi kevés iskolában találkozhatunk velük, mert nem kapnak státuszt. Vagy ha vannak, akkor sem feltétlenül ezt a feladatot látják el. Probléma az is, hogy nincsenek szakemberek, pedig nagyon nagy szükség lenne rájuk.

Itt van az a generáció, amelyik folytonosan változó oktatáspolitikai-gyermekvédelmi megsegítő

rendszerben nőtt fel. Erre rakódnak még a szociális helyzetbeli problémák, az integráció problémája, amely a családok életére is kihatással van a mai napig.

Kérdéseim:

1. Kívánják-e a kormány visszaállítani az iskolapszichológusi, segítő és gyógypedagógiai státuszokat a köznevelési intézményekben?
2. Pontosán hány intézményben biztosított a szociális segítő?
3. Hogyan és milyen mértékben van ellátva az „iskolai bűnmegelőzési tanácsadó” szolgáltatás?
4. Azokban az iskolákban, osztályokban ahol agresszív gyerekeket kellene integrálni, biztosítják a kisebb létszámot és a két pedagógus, segítő szakemberi ellátást?
5. Az ilyen megszégyenítő, megalázó helyzetekben Miniszter Úr szerint mit kellene tennie a pedagógusnak ott, azonnal helyben?
6. Milyen segítséget kap a pedagógus, ha sorozatosan érik ilyen atrocitások? (pl. Fizetik-e a pszichológiai kezelését?) Mert van ilyen...